

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. E. Clim)

DECIZIE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ  
Lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței  
Judecători

Tatiana Vieru  
Svetlana Filincova  
Mariana Pitic  
Nicolae Craiu  
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Svetlana Nohai,  
în pricina la cererea executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu privind  
intentarea procesului de insolvență în privința Societății Comerciale „Folcons-  
Com” Societate cu Răspundere Limitată,  
împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 decembrie 2013, executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu a depus cerere  
introdusivă privind intentarea procesului de insolvență în privința SC „Folcons”  
SRL, IDNO 100460900187, cu sediul: str. Alba Iulia, nr.75, mun.Chișinău,  
invocând incapacitatea de plată a acesteia. Concomitent, a solicitat aplicarea  
măsurilor de asigurare conform art. 24 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie  
2012.

În motivarea cererii, executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu a invocat că la 12  
iulie 2011 a fost intentată procedura de executare nr. 060-612/11 în baza  
documentului executoriu nr. 060-548/11 din 08 iulie 2011 privind încasarea de la  
debitorul SC „Folcons-Com” SRL în beneficiul său a sumei în mărime de 46392 lei.

Menționează că, în rezultatul măsurilor de executare întreprinse, a fost încasată  
de la debitor suma de 35000 lei, însă a fost utilizată în contul achitării altor creanțe  
ale debitorului, din motiv că la acel moment încheierea nr. 060-548/11 din 08 iulie  
2011 a fost contestată de debitor. Contestația a fost scoasă de pe rol. Până la  
adresarea în instanța de judecată, documentul executoriu nu a fost executat.

Susține că, în rezultatul investigațiilor și măsurilor de executare întreprinse s-a  
constatat că debitorul nu se află pe adresa str. Alba Iulia 75, mun. Chișinău și nu  
dispune de bunuri mobile și imobile ce ar putea fi urmărite sau sechestrate pentru a  
achita creanța. Întru confirmarea acestora, a invocat procesul verbal de imposibilitate  
a executării din 26 iulie 2012, informația din baza de date ACCES a ÎS „Cadastru”  
și comunicatele informative eliberate de BC „Mobiasbancă-Groupe Societe

Generale” SA, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA și BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la lipsa mijloacelor bănești la contul bancar al debitorului.

Concomitent, prin încheierea nr. 060-612/11 din 12 iulie 2011, la Direcția Administrare Fiscală Buiucani, a fost aplicată interdicția privind deschiderea noilor conturi bancare de către SC „Folcons-Com” SRL. Prin încheierea nr. 060-612/11 din 01 august 2011 a fost aplicat sechestru pe conturile bancare ale debitorului deținute la BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA și BC „Moldova-Agroindbank” SA, până la acumularea mijloacelor urmărite. Prin încheierea din 12 iulie 2011 a fost aplicată interdicția la Camera Înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor sau radierea SC „Folcons- Com” SRL din Registrul de Stat al persoanelor juridice.

Prin încheierea din 19 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu privind intentarea procesului de insolabilitate în privința SC „Folcons-Com” SRL, IDNO 100460900187, cu sediul: str. Alba Iulia, nr.75, mun.Chișinău; a fost desemnat în funcția de administrator provizoriu Alexandru Lihovețchi, deținătorul certificatului nr. 14272 in 11 decembrie 2009; a fost dispusă gestionarea patrimoniului de către debitor doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu, iar înstrăinarea bunurilor debitorului să fie efectuată doar cu acordul administratorului provizoriu; a fost dispusă suspendarea executării silite a bunurilor debitorului; a fost dispusă aplicarea sechestrului pe toate bunurile debitorului, conturile bancare și corespondența comercială; a fost obligat administratorul provizoriu de a notifica instituțiile competente despre aplicarea măsurilor de asigurare; a fost obligat administratorul provizoriu de a prezenta un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare, verificarea temeiurilor de intentare a procesului de insolabilitate, mărimea și componența masei debitoare, oportunitatea și posibilitatea continuării activității economice a societății în perioada procesului de insolabilitate.

Prin hotărârea din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea introductivă depusă de către executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu privind intentarea procesului de insolabilitate în privința SC „Folcons-Com” SRL, IDNO 100460900187, cu sediul: str. Alba Iulia, nr.75, mun.Chișinău; s-a constatat insolabilitatea debitorului SC „Folcons-Com” SRL, IDNO 100460900187, cu sediul: str. Alba Iulia, nr.75, mun.Chișinău; s-a intentat procesul de insolabilitate în privința SC „Folcons-Com” SRL; s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SC „Folcons-Com” SRL; s-a ridicat dreptul Svetlanei Nohai de la administrarea SC „Folcons-Com” SRL, cu propunerea debitorului de a desemna în termen de 10 zile de la adoptarea hotărârii, un reprezentant pentru a reprezenta interesele societății și ale asociațiilor și a participa la procedură din numele și contul debitorului; s-a desemnat Alexandru Lihovețchi în funcția de lichidator al SC „Folcons-Com” SRL; s-a obligat lichidatorul de a notifica creditorii despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor pentru întocmirea tabelului definitiv al creanțelor până la 08 mai 2014, de a verifica, de a întocmi și de a prezenta instanței de insolabilitate nu mai târziu de 08 mai 2014 tabelul definitiv al creanțelor, proiectul bilanțului de lichidare care să reflecte valoarea activelor sau actul de carență a acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile, precum și un

raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor ce au dus la insolvabilitate, menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii; ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare s-a stabilit pentru 08 mai 2014 ora 11:00. Concomitent s-a dispus publicarea dispozitivului hotărârii în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în termen de 10 zile de la adoptarea hotărârii.

La 26 octombrie 2016, Svetlana Nohai a declarat recurs împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de insolvabilitate a interpretat eronat Legea insolvabilității, efectuând o interpretare extensivă defavorabilă, aplicând prin analogie Legea insolvabilității și a aplicat o lege ce nu trebuia a fi aplicată, soluționând astfel greșit conflictul între norme cuprinse în acte normative diferite.

Susține că, soluționarea greșită a pricinii s-a produs ca rezultat al încălcării continue a procedurii de administrare a probelor în procesul de insolvabilitate, ce au fost puse la baza adoptării actelor de dispoziție în cadrul procesului, dar mai mult la limitarea totală în drepturile procedurale a SC „Folcons-Com” SRL și a reprezentanților acesteia.

Opinează că, acțiunile defectuoase ale instanței pot fi remediate doar prin anularea actului contestat, deoarece pricina a fost examinată în lipsa SC „Folcons-Com” SRL și a reprezentanților societății, cărora nu li s-a comunicat în mod intenționat data și ora ședinței de judecată, iar pe pagina web a Curții de Apel Chișinău erau publicate cu întârziere. Instanța de insolvabilitate a soluționat problema drepturilor SC „Folcons-Com” SRL și a angajaților acesteia, care nu au fost intenționat implicați în proces și nu sunt probe ce ar confirma efectuarea notificării, comunicării actelor de procedură, a înștiințărilor de către instanța de insolvabilitate.

Afirmă că, instanța de insolvabilitate nu a soluționat cererile SC „Folcons-Com” SRL și a reprezentanților societății, care, în opinia recurente, sunt importante pentru examinarea corectă a pricinii. Iar, formulările expuse în actele judecătorești nu corespund exigențelor de corectitudine, certitudine, deplinătatea, claritate, necondiționalitate, transparență, accesibilitate, precizie și logică. În conținutul acestora nu sunt indicate circumstanțele de fapt și raporturile de drept ce se consideră a fi constatate și nu sunt expuse circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii, deoarece nu au fost examinate multilateral complet și cu elucidarea acestora prin prisma probelor. Concluziile privind circumstanțele pricinii nu au fost motivate prin probe ce urmau a fi enumerate și nu au fost ascultate explicațiile părților.

Indică recurenta că, la materialele pricinii nu sunt procesele-verbale ale ședințelor de judecată care au putere juridică și obligativitatea lucrului judecat la adoptarea hotărârii contestate.

Consideră că, nu a fost respectată condiția incontestabilă precum că la depunerea cererii introductive este necesară existența unei hotărâri irevocabile în privința creanței înaintate, deoarece s-a început prin stabilirea incorectă a calității de creditor al executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu în lipsa unor probe incontestabile privind realizarea creanței în procedură de ordonanță. Încheierile întocmite și anexate de către executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu la cererea introductivă nu corespund cerințelor art. 8 Cod de executare, deoarece nu întrunesc

caracterul obligatoriu al cerințelor executorului judecătoresc, nefiind întocmite conform principiului legalității prevăzut de art. 2 Cod de executare. Iar, în conformitate cu art. 117 alin.(3) Cod de procedură civilă, probele obținute cu încălcarea legii nu au putere de probațiune și nu pot fi puse la baza actului judecătoresc.

Remarcă recurenta că, de la data admiterii spre examinare a cererii introductive, instanța de insolvență s-a referit la prevederi legale ce nu au existat la adoptarea încheierii, făcând referire la prevederile Legii nr. 632-XV din 14 noiembrie 2011. Astfel, încheierea a fost întocmită contrar prevederilor Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, art.22 al Constituției Republicii Moldova și art. 6 Cod civil și respectiv este lipsită de orice efect juridic.

Precizează recurenta că, la admiterea cererii introductive spre examinare, instanța era obligată să audieze explicațiile debitorului și a reprezentanților acestuia.

Declară că, examinarea pricinii a avut loc cu încălcarea principiului egalității în fața legii, a principiului nemijlocirii și oralității în debaterile judiciare, a principiului contradictorialității și egalității părților în drepturile procesuale, deoarece societatea comercială și reprezentanții acesteia au fost defavorizați în comparație cu ceilalți participanți la proces, nu au fost cercetate direct și nemijlocit probele, nu au fost ascultate explicațiile lor și au fost lipsiți de dreptul de a se expune asupra problemelor de fapt și de drept și nu le-au fost create condiții pentru exercitarea drepturilor.

La 14 februarie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (Vol.III, f.d.174), Svetlana Nohai a depus cerere de recurs suplimentar, solicitând casarea hotărârii din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, respingerea cererii introductive din 13 decembrie 2013 cu ridicarea tuturor măsurilor de asigurare a acțiunii, anularea din oficiu, cu decăderea din drepturi pentru neîndeplinirea în termen a actelor de procedură: a tabelului definitiv de creanțe al creditorilor SC „Folcons -Com” SRL, a listei creditorilor SC „Folcons – Com” SRL cu drept de vot pentru adunarea din 25 septembrie 2014, a raportului final al lichidatorului și a bilanțului de lichidare din 26 aprilie 2016.

În motivarea recursului suplimentar s-a invocat că încălcările flagrante admise de instanța de insolvență continuă și subminează însăși esența dreptului la un proces echitabil, bazate pe carențe serioase de procedură, constând în neîndeplinirea unor obligații constituționale, a unor prescripții legale și săvârșirea unor fapte ilicite cu consecințe pentru SC „Folcons-Com” SRL, angajații acesteia, ea ca ex-administratorul SC „Folcons-Com” SRL, Denis Nohai-unic fondator, Maxim Nohai-fost angajat și SC „Lis-Botnarenco” SRL, al cărei fondator este SC „Folcons-Com” SRL.

Menționează că, în acest sens a adresat plângeri și interpelări în instituțiile de stat și organele de drept.

Afirmă că, art. 6 CEDO este o dispoziție convențională care include garanții de natură procesuală, rolul său fiind de a consacra desfășurarea legitimă a unui proces judiciar cu referire la contestațiile asupra drepturilor cu caracter civil sau al acuzațiilor în materie penală. Mecanismul de garantare al CEDO vizează protecția unor drepturi efective și concrete și nu a unor drepturi teoretice și iluzorii, dar mai mult de atât nu a unor drepturi bazate pe fals, erori considerabile și infracțiuni săvârșite cu intenție.

Declară că, natura juridică a actelor de dispoziție emise de către judecătorul instanței de insolvență, atât și a altor acte de procedură ale instanței de insolvență și anume a tabelului definitiv de creanțe al creditorilor SC „Folcons - Com” SRL, a listei creditorilor SC „Folcons – Com” SRL cu drept de vot pentru adunarea din 25 septembrie 2014, a raportului final al lichidatorului și a bilanțului de lichidare, în mod evident pot fi considerate obstacole pentru realizarea dreptului de acces efectiv la justiție și ridică chestiuni de încălcare a art. 6 § 1 CEDO inclusiv a art. 1 din Protocolul nr. 1.

Precizează că, CEDO ca instrument juridic de largă rezonanță, constituie un document fundamental în domeniul protecției și garantării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât prin procedura pe care a instituit-o, cât și prin spectrul larg al drepturilor și libertăților cărora li se consacră recunoașterea și garantarea. În acest context, titlul I al CEDO, precum și Protocoalele sale adiționale instituind noi drepturi și libertăți, constituie dreptul material protejat de Convenție. Aceste protocoale adiționale nu modifică textul inițial propriu-zis al CEDO din 1950, dar îl completează, însoțindu-l în anexe. Din dreptul material al Convenției fac parte Protocoalele 1, 4, 6, 7, 12 și 13. Astfel, dreptul material garantează și protejează dreptul la viață (art.2).

În acest sens, susține că, ea-Svetlana Nohai-ex-administrator al SC „Folcons-Com” SRL, este în stare de legitimă apărare și care săvârșește o faptă pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, copiilor săi -Nohai Denis Vladimir, Nohai Maxim Vladimir, SC „Folcons-Com” SRL și SC „Lis-Botnarenco” SRL.

Reiterează că, întreprinde toate acțiunile de a apăra a mod legal familia sa, opunând astfel toate excepțiile prevăzute de lege împotriva unor acte judecătorești de dispoziție ilegale, contrare legii.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Svetlana Nohai ca fiind tardiv, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art.8 alin.(1) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele pricinii se constată cu certitudine că la 13 decembrie 2013, executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență în privința SC „Folcons” SRL, IDNO 100460900187, cu sediul: str. Alba Iulia, nr.75, mun.Chișinău, invocând incapacitatea de plată a acesteia (Vol.I, f.d.2).

Prin hotărârea din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea introductivă depusă de către executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu privind intentarea procesului de insolvență în privința SC „Folcons-Com” SRL, IDNO

100460900187, cu sediul: str. Alba Iulia, nr.75, mun.Chișinău; s-a constatat insolabilitatea debitorului SC „Folcons-Com” SRL, IDNO 100460900187, cu sediul: str. Alba Iulia, nr.75, mun.Chișinău; s-a intentat procesul de insolabilitate în privința SC „Folcons-Com” SRL; s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SC „Folcons-Com” SRL; s-a ridicat dreptul Svetlanei Nohai de la administrarea SC „Folcons-Com” SRL, cu propunerea debitorului de a desemna în termen de 10 zile de la adoptarea hotărârii, un reprezentant pentru a reprezenta interesele societății și ale asociațiilor și a participa la procedură din numele și contul debitorului; s-a desemnat Alexandru Lihovețchi în funcția de lichidator al SC „Folcons-Com” SRL; s-a obligat lichidatorul de a notifica creditorii despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor pentru întocmirea tabelului definitiv al creanțelor până la 08 mai 2014, de a verifica, de a întocmi și de a prezenta instanței de insolabilitate nu mai târziu de 08 mai 2014 tabelul definitiv al creanțelor, proiectul bilanțului de lichidare care să reflecte valoarea activelor sau actul de carență a acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile, precum și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor ce au dus la insolabilitate, menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii; ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare s-a stabilit pentru 08 mai 2014 ora 11:00. Concomitent s-a dispus publicarea dispozitivului hotărârii în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în termen de 10 zile de la adoptarea hotărârii (Vol.I, f.d.66-69).

La 26 octombrie 2016, Svetlana Nohai a declarat recurs împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău (Vol.III, f.d.110-140). Ulterior, la 16 februarie 2017, a depus un recurs suplimentar (Vol.III, f.d.151-154).

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție verificând circumstanțele pricinii în raport cu probele anexate la dosar, consideră oportun de a reitera prevederile art.8 al Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, conform cărora hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În contextul normelor precitate, Colegiul precizează că termenul de recurs împotriva hotărârii instanței de insolabilitate din 11 martie 2014 este de 15 zile și a început să curgă la 12 martie 2014.

La acest capitol, Colegiul reține că rezultând din materialele pricinii recurenta Svetlana Nohai a cunoscut despre ședința de judecată stabilită pentru data de 11 martie 2014, în cadrul căreia a fost și adoptată hotărârea prin care a fost admisă cererea introductivă depusă de către executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu privind intentarea procesului de insolabilitate în privința SC „Folcons-Com” SRL și s-a

constatat insolvabilitatea debitorului SC „Folcons-Com” SRL, cu inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SC „Folcons-Com” SRL.

În această ordine de idei Colegiul remarcă că, Svetlana Nohai-administratorul SC „Folcons-Com” SRL la 11 martie 2014, conform ștampilei Curții de Apel Chișinău, a înregistrat o cerere prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată stabilită pentru luna martie (Vol.I, f.d.70-77).

Tot aici, este de menționat că pe cererea de amânare înregistrată la 11 martie 2014 de Svetlana Nohai - administratorul SC „Folcons-Com” SRL a fost aplicată ștampila SC „Folcons-Com” SRL și indicată data de 07 martie 2014 (Vol.I, f.d.70), ceea ce denotă că SC „Folcons-Com” SRL și organele de conducere ale acesteia au cunoscut despre ședințele de judecată stabilite în pricina respectivă, inclusiv și de ședința din 11 martie 2014.

În acest context, Colegiul consideră irelevante argumentele recurente precum că nu a fost înștiințată despre data și ora ședinței de judecată, deoarece însăși depunerea cererii de amânare, chiar și cu neindicarea expresă a datei și orei ședinței de judecată, denotă că recurenta a cunoscut despre data și ora ședinței de judecată.

În atare circumstanțe, Colegiul reiterează că prin prisma art.8 al Legii insolvabilității în coroborare cu art. 111 alin.(3) Cod de procedură civilă, termenul de contestarea a hotărârii din data de 11 martie 2014 pentru recurentă începe să curgă de la data de 12 martie 2014.

Or, instanța de insolvabilitate a asigurat dreptul părților de a fi prezenți în ședință de judecată și de a se expune pe marginea cererii înaintate, în condițiile când și prin încheierea din 19 decembrie 2013 de admitere spre examinare a cererii introductive depuse de executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința SC „Folcons-Com” SRL, au fost aplicate măsuri asiguratorii despre care debitorul era în imposibilitate să nu cunoască, cu atât mai mult organele acestuia de conducere. Or, însăși gestionarea patrimoniului de către debitor a fost dispusă doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu Alexandru Lihovețchi (Vol.I, f.d.21-23).

La caz, Colegiul ia în considerare și faptul că Svetlana Nohai în cadrul ședinței de judecată din 27 noiembrie 2014 a instanței de insolvabilitate a declarat că a aflat de intentarea procesului de insolvabilitate la 03 martie 2014 când a primit Extrasul de la Camera Înregistrării de Stat (Vol.II, f.d.40).

Un alt aspect important ce confirmă că Svetlana Nohai a cunoscut despre existența hotărârii contestate în prezent cu recurs anterior, reprezintă și faptul că ulterior adoptării acesteia Svetlana Nohai a fost prezentă în cadrul ședinței de judecată din 08 mai 2014 (Vol.I, f.d.138), ceea ce denotă suplimentar că a avut posibilitatea de a-și valorifica dreptul procedural de contestare a hotărârii din data de 11 martie 2014 a instanței de insolvabilitate și anterior, însă Svetlana Nohai și-a exercitat acest drept abia la 26 octombrie 2016, peste o perioadă mai bine de 2 ani.

În concluzie, Colegiul conchide că acțiunile recurente nu constituie decât o eludare a acesteia de a-și realiza drepturile procedurale, rezultând din prevederile art. 56 alin.(3) și art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, care obligă părțile de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Însă, recurenta nu a dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea drepturilor sale procedurale, în condițiile când personal nu și-a realizat drepturile garantate de legislația în vigoare.

În speță, Colegiul remarcă că un aspect important referitor la faptul exercitării căii de atac-recursul împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a instanței de insolabilitate în afara termenului legal, reprezintă și faptul că recurenta anterior și anume la 18 mai 2016 a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău (f.d.1-volumul cu cerere de revizuire). Or, depunerea cererii de revizuire împotriva hotărârii din 11 martie 2014 confirmă suplimentar faptul că recurenta a cunoscut despre existența hotărârii contestate cu recurs și anterior, însă și-a exercitat dreptul privind declararea recursului în afara termenului legal.

De asemenea, Colegiul notează că Svetlana Nohai, declarând recurs împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, nu a solicitat repunerea în termen de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 116 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanța. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

La caz, recurenta nu a solicitat repunerea în termen, iar repunerea în termen în condițiile normei precitate nu poate avea loc din oficiu.

Colegiul reiterează că recursul împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a instanței de insolabilitate, a cărui termen de contestare curge de la pronunțarea acesteia, conform art. 8 al Legii insolabilității, a fost depus doar la 26 octombrie 2016, adică cu încălcarea termenului legal de contestare.

În circumstanțele expuse, argumentele expuse în recurs nu pot fi examinate sub aspectul temeiniciei actului de dispoziție contestat, în condițiile când recurentul a omis termenul legal de contestarea a acestuia.

CtEDO, într-o practică constantă, stabilește că participanții procesului de judecată, inițiind proceduri în justiție, urmează să-și asume un rol activ urmărind cu diligență derularea procesului său. Or, fiind persoană interesată în examinarea acestei cauze, urma să întreprindă toate măsurile necesare în vederea contestării în termen a încheierilor instanței de apel.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurenta nu s-a conformat prevederilor legale și nici nu a luat măsuri necesare, după cum sugerează jurisprudența CtEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn vs Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), ceea ce a dus la omiterea termenului de contestarea a hotărârii judecătorești.

Instanța de recurs remarcă că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Mai mult de atât, Colegiul menționează că părțile antrenate într-un proces, trebuie să se comporte cu bună credință în raport cu drepturile procedurale conferite de legislator și trebuie să urmărească cu bună-credință desfășurarea procesului, remarcă sugerată și de jurisprudența CEDO.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat la 26 octombrie 2016 de către Svetlana Nohai împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a Curții de Apel

Chișinău, este unul tardiv, deoarece este declarat în afara termenului legal, iar repunerea în termen, nu a fost solicitată.

În contextul celor menționate, dat fiind faptul că Svetlana Nohai a declarat recurs împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău în afara termenului legal și nu a justificat omiterea acestuia, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Svetlana Nohai împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind tardiv.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge ca fiind tardiv recursul declarat de Svetlana Nohai împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, adoptată la cererea executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu privind intentarea procesului de insolabilitate în privința Societății Comerciale „Folcons-Com” Societate cu Răspundere Limitată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței:

Tatiana Vieru

Judecători:

Svetlana Filincova

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală